

JESU LEGEME

9 salmer

Anne Marie Eriksen
Lars Hougaard Clausen

Nodehæftet indeholder 9 salmer for sang og klaver,
som samtidig udkommer på CD'en Jesu legeme.

Tekst: Lars Hougaard Clausen

Musik: Anne Marie Eriksen

Notation: Anne Marie Eriksen og Rasmus Hollerup Christensen

Forsidebillede: Anne Marie Eriksen

Udgivet af Kirken i Gyngen

Aarhus 2016

Trykt på Godsbanen i 100 eksemplarer.

Booking og bestilling af CD og nodehæfte:
annemarieeriksen@yahoo.dk

ISBN 978-87-998044-3-6

Indhold

Jesu legeme 3

Tårnene 4

I en prik på himlen 6

Hør min ven 8

Nu synes det min sjæl 10

I kirken sidder vi på spring 12

Sommersalme 14

Herre, jeg har gjort det gode 16

Nu beder vi for alle 18

Introduktion

Teksterne til disse salmer er skrevet af en teolog, som ikke er præst men underviser. En af salmerne, ”Nu synes det min sjæl” udspringer direkte af et undervisningsforløb i Livsfilosofi. Otte kapitler i Gudmund Rask Pedersens prædikensamling ”Noget om nåde” (Aros 2013) modsvares af otte vers på baggrund af de samtaler, de gav anledning til på holdet. Hver prædiken inddrager en roman eller film, og det forskelligartede stof afspejles i denne salmes springende karakter. Nedenunder ligger Lukasevangeliets tekster som et forhåbentligt sammenføjende element. Salmens niende vers forsøger at samle trådene. Denne og andre af hæftets ni salmer har været brugt som fællessang eller solo på Gallo Skolen, hvor forfatteren også underviser på Skriveværksted. Skolen tilbyder undervisning i kreative fag til sindslidende i Aarhus og omegn, og har siden 2009 også dannet ramme om Kirken i Gyngen, som er en gudstjeneste på slap line, som afholdes to gange om året og fødtes på spillestedet Gyngen i Mejlgade i 2008. Komponisten har mere end 600 melodier bag sig skrevet til egne sange eller instrumentale. Salmerne her er fra hendes fjerde CD med melodier til salmer af Lars Hougaard Clausen. Anne Marie Eriksen har som sanger en baggrund i Det Jyske Kammerkor og som kirkesanger i Møllevangskirken.

Jesu legeme

Musik: Anne Marie Eriksen
Tekst: Lars Hougaard Clausen

♩.=50

At tro, det er at føle en angst så dyb og stor, at

5 in - gen kan den lodde og kun derfor jeg tror på

Coda

9 Je - su le - ge me og blod på Je - su le - ge me

At tro, det er at føle
en angst så dyb og stor,
at ingen kan den lodde,
og kun derfor jeg tror
på Jesu legeme og blod,
på Jesu legeme.

At håbe er at briste
i gråd, når alt er tabt,
så tåren åbenbarer
en vej, som den har skabt
i Jesu legeme og blod
i Jesu legeme.

At elske er at lade
sig fange af sig selv,
så latteren undslipper
sin kilde som en elv
ved Jesu legeme og blod,
ved Jesu legeme.

Tårnene

Musik: Anne Marie Eriksen
Tekst: Lars Hougaard Clausen

♩.=50

Tår - ne - ne styr - ter nu i grus ramt af den hæv - nen - de

7

vin - ge. Skyg - ger - ne går fra hus til hus,

13

dø - ver den hvæs - se - de klin - ge. Ru - den er knust i

19

tu - sind skår så - et, hvor Eif - fel - tår - net står,

25

og hvor Con - cor - den er lan - det.

Tårnene styrter nu i grus
ramt af den hævnende vinge.
Skyggerne går fra hus til hus,
døver den hvæssede klinge.
Ruden er knust i tusind skår
sået, hvor Eiffeltårnet står,
og hvor Concorden er landet.

Templerne vokser frem af dynd
midt i den stegende hede.
Djævlene drukner sig i synd
fyldt af den dybeste lede.
Hvælvingen vendes til en skål,
og Peterskirken er et bål
for en Apache på dagen.

Kirkerne ligger, hvor de lå,
mellem de udslagne veje.
Englene lærer først at gå,
før de begynder at neje.
Broen er brændt fra bred til bred
udenfor Kreml på samme sted,
hvor Cesnaen just er landet.

Skibene har fra fjern og nær
lagt til kaj ved katedralen.
Øjnene kaster himlens skær
hen over loftet i salen.
Spiret er højt og grønt af ir
og peger lodret imod Mir,
som kobler sig til Sojusen.

I en prik på himlen

Musik: Anne Marie Eriksen
Tekst: Lars Hougaard Clausen

$\text{♩} = 100$

I en prik på him-len som en stjer - ne kom-mer du til sy - ne for mit blik,

7

og du kom-mer her-til fra det fjer - ne med det ar i si-den, som du fik;

13

men nu er du klædt i magt og glæ - de

16

bragt her - til fra him - lens hø - je sæ - de

I en prik på himlen som en stjerne
kommer du til syne for mit blik,
og du kommer hertil fra det fjerne
med det ar i siden, som du fik;
men nu er du klædt i magt og glæde
bragt hertil fra himlens høje sæde.

Klædt i herlighedens dyre klæde
klæder jeg min næste i din pragt;
hun går gennem byen for at glæde
alle andre i sin nye dragt;
når de da betænker, hvor hun smiler,
ved de også, hvor dit øje hviler.

Du ser ind i hjertets dybe grunde,
lader ingen se sin afgrund selv;
dybere end foden selv kan bunde,
sænker du dit dybe himmelhvælv;
så når dagen kommer for at dømme,
skal hun i din store nåde svømme.

Når hun føler hjertets hårde kulde
isne gennem legeme og sind,
føler hun fortvivlende til fulde
kun at være klædt i storm og vind;
men dit eget hovede du sænker
mod den nøgne skulder nu og tænker.

I en flig af Herrens egen kappe
skjuler hun sit ansigt og sin gråd,
og hun kan med den sin egen lappe
med sin nål og med sin egen tråd,
der er rød som Jesu blod og vinen,
når hun løber lige ud af linen.

Hører vi, når silkesnoren brister,
eller er der ikke nogen lyd,
ikke end en engel som der lister
gennem stuen til den store fryd,
der er skjult i husets sovekammer,
hvorfra alle søde unger stammer.

Vi er selv hos faderen i himlen,
når vi går omkring på denne jord,
spredt på den som stjernerne i vrimlen,
når vi sidder ved det runde bord,
hvor der intet mere er at sige
end, at vi er født af Himmerige.

Hør min ven

Musik: Anne Marie Eriksen
Tekst: Lars Hougaard Clausen

♩=84

Hør min ven, det skal nok gå, du skal di - ne

7

øns - ker få op - fyldt når du træ - der van - de

13

lidt end - nu, så skal du san - de

17

stran - den un - der fo - den din.

Coda

Hør min ven, det skal nok gå,
du skal dine ønsker få
opfyldt, når du træder vande
lidt endnu, så skal du sande
stranden under foden din.

Solen daler som et bjerg
ned på jorden, og forarg
selv med troen på din Herre
og på alle dine kære
og på smedens sorte kat.

Løst er dagens kryds og tværs,
flaget vajer højt til vejrs,
fordi han stod op af graven
for at bytte julegaven
til den store pinsefest.

Flyet vender uden lyd
i en bue over syd,
og nu står de hvide striber
over landet, hvor de viber
lægger æg og slutter ring.

Herren bryder gerne ind,
rækker hånden mod en hind,
som går rundt med verdens skælven
i sin krop og skjuler kalven
i det høje, lyse græs.

Regnen falder tung og blød,
mens jeg deler vin og brød
ud fra dig på pinsedagen,
som du foldede dit lagen
sammen om Guds billede.

Nu synes det min sjæl

Musik: Anne Marie Eriksen
Tekst: Lars Hougaard Clausen

♩=84

Nu sy - nes det min sjæl som om, at ver - den stæv - ner mod sin dom og

5

rev - ner in - den læn - ge! — Men brat jeg i dit ø - je ser, at

9

det er ik - ke det, der sker — hen - o - ver vang og væn - ge

Nu synes det min sjæl som om,
at verden stævner mod sin dom
og revner inden længe!
Men brat jeg i dit øje ser,
at det er ikke det, der sker
hen over vang og vænge.

Du styrtede med din propel
men levede alligevel
og vendte din tallerken.
Så brødet, som var lagt derpå,
nu retvendt for dit øje lå
som inden under særken.

Når jeg går hen til Paradis,
så skal du gå på samme vis
i haven ved min side.
Så bøjer jeg en æblegren
og rækker dig en gravesten,
det skal du bare vide!

Her lever vi fra dag til dag
og efterlader nederlag
i rygende ruiner.
Når vejret og selv himlen vil,
så spiller vi vort eget spil
som legende delfiner.

Er solen af en grønlandshval
nu slugt i isens katedral,
hvor halvmånen kun lyser?
Nu skælver den med liv og lyst
som Jonas på en fremmed kyst,
omend den også gyser.

Nu drager jeg på pilgrimsfærd
og går for, hvad det vel er værd
om ej til verdens ende.
Jeg vender om og går omkuld
og stedes i den sorte muld
og den som ploven vende.

Så let som din er blevet min,
forvandles Jesu blod til vin
af Paradisets druer.
Der, hvor hans legeme er lagt
i graven, er det blevet bagt
i pinesolens luer.

I brødets brydelse vi ser,
hvordan det store under sker,
at alt i verden deles.
Det sår, som før igen sprang op
på hele menighedens krop,
på alle lemmer heles.

Så tager jeg den gerning på
mig, som for mine øjne lå,
for dog igen at leve.
Men jeg forkynder ikke dom,
jeg flygtede og vendte om
med glæde til Nineve.

I kirken sidder vi på spring

Musik: Anne Marie Eriksen
Tekst: Lars Hougaard Clausen

♩ = 50

I kir - ken sid - der vi på spring og ag - ter på hin - an - den og

9

døm - mer let som in - gen - ting med nå - de - lys i pan - den; og

17

de, som har den stør - ste skam, de får det al - ler - stør - ste kram

25

Mellemspil | 1. | 2.

af ån - dens en - gle - vin - ger.

I kirken sidder vi på spring
 og agter på hinanden
 og dømmes let som ingenting
 med nådelys i panden;
 og de, som har den største skam,
 de får det allerstørste kram
 af åndens englevinger.

Det er en lykkens talisman
 for skæbnens tunge byrde
 at svinge i som en lian
 hen til den gode hyrde;
 og de, som lander for hans fod
 går ranke al hans magt imod
 som ført af englevinger.

En løve går i byen ind
 og lægger sig på torvet
 og svøber sig i eget skind,
 som var det rede garvet;
 og de, som møder dyrets blik,
 får brat på alle sanser skik
 og skuer englevinger.

Den spæde stiller sine krav,
 og moderen des mere,
 så springe må din vandringsstav
 i blomst og det med flere;
 og de, som køber en buket
 vil sige den er fin og net
 som hvide englevinger.

Du lukker døren til dig selv
 og sidder ene inde
 og stivner, hvor du ellers skjælv,
 for hvad du har i sinde;
 og de, som lytter ved din dør,
 fortæller dig, at du er skør
 og ejer englevinger.

I tidens strøm er alle slugt,
 og du er med de andre,
 og hist, hvor vejen slår en bugt,
 kan synet sig forandre;
 og de, som ser dig stå imod
 de tunge tankers overflod,
 får dine englevinger.

I salighedens nøgenhed
 er al din blusel blottet,
 og du må i forlegenhed
 beskytte dig mod plottet;
 og de der gætter, hvad der sker,
 står stille, alt imens de ser
 på sneens englevinger.

Sommersalme

Musik: Anne Marie Eriksen
Tekst: Lars Hougaard Clausen

♩.=58

I ti-der-nes mor-gen før fug-le fik mæ-le, og ly-set, det dæm-re-de lidt ef-ter lidt, og

9

hænd-er - ne for-me-de svan-ge og hæ-le og rej-ste et le - ge-me sva-jen-de blidt, og

17

an-sig-tets un-der med øj-ne og kin-der sig vend-te mod ska-ber-ens spej-len-de ø - je, da

25

var du en fyl - de af alt i det hø - je.

I tidernes morgen før fugle fik mæle,
og lyset, det dæmrede lidt efter lidt,
og hænderne formede svange og hæle
og rejste et legeme svajende blidt,
og ansigtets under med øjne og kinder
sig vendte mod skaberens spejlende øje,
da var du en fylde af alt i det høje.

Min mester, nu træder jeg ind i din stue,
hvor ingen har været tre hundrede år,
og bydes velkommen herind af din frue,
som viser mig ud, hvor du selv går og sår
den sæd, du har samlet, hvor frem den er vrimlet
til dig i din have for ikke at synde
men gro med en helt ubegribelig ynde.

Du siger, at livet har veje, vi ikke
kan kende men ene må ane os til;
når greben kan synke i jorden og ligge
i hånden, som mestrer det strengeste spil,
så kan vi den vende i mulden og finde
de nye kartofler, som lysende falder
i øjnene og brat på fingrene kalder.

Nu går jeg til hånde herinde og mærker
din ånde i luften, hvor ordet er sagt
som skabende magt i utallige værker
og udfoldet i umiskendelig pragt;
den yndigste rose, den vil jeg dig vise
så høj og så flot som en lærke forleden
mig kaldte med lodrette triller til Eden.

Herre, jeg har gjort det gode

Musik: Anne Marie Eriksen
Tekst: Lars Hougaard Clausen

♩=48

Her - re, jeg har gjort det go - de, nå - den led - te mi - ne skridt,

10

så jeg rej - ste op for fo - de, hvad der før ved mig har lidt,

18

lyk - ke - lig jeg ser til - ba - ge på mit livs hen - rund - ne da - ge.

Herre, jeg har gjort det gode,
nåden ledte mine skridt,
så jeg rejste op for fode,
hvad der før ved mig har lidt;
lykkelig jeg ser tilbage
på mit livs henrundne dage.

Tak, at ingen veje fører
udenom det sted, du står,
så jeg bliver Ordets gører,
inden, at min time slår;
du har set, hvad ondt jeg agter,
og at jeg det ikke magter.

Lad mig nu fortrolig sige
dig det gode, jeg begik
inde i dit Himmerige,
og den gode løn jeg fik,
at du i min gerning klæder
dig, når du imod mig træder.

Sådan lod jeg mine synder
tage mål til gerning god,
så hver dag igen begynder
med en times overflod,
hvor det sker som nu forleden,
at jeg møder dig i Eden.

Nu beder vi for alle

Musik: Anne Marie Eriksen
Tekst: Lars Hougaard Clausen

♩=84

The musical score is written for piano and voice. It consists of two systems. The first system starts with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The tempo is marked as quarter note = 84. The lyrics are: "Nu be - der vi for al - le, der går i frygt og nød i -". The second system starts with a treble clef and the same key signature and time signature. The lyrics are: "gen - nem dy - be da - le, hvor mælk og hon - ning flød." The piano accompaniment features a steady bass line in the left hand and a more melodic line in the right hand.

5

Nu be - der vi for al - le, der går i frygt og nød i -
gen - nem dy - be da - le, hvor mælk og hon - ning flød.

Nu beder vi for alle,
der går i frygt og nød
igennem dybe dale,
hvor mælk og honning flød.

Giv håb og nye kræfter
til dem, der måtte gå
fra hus og hjem og hæfter
for gæld, de ikke så.

Lad dem dit nærvær mærke
igennem vore skridt,
og lad os salve være
for alle, der har lidt.

Til dem, som ingen andre
kan lide og til dem,
der intet har tilbage,
giv dit Jerusalem.

Din fred til dem, der sørger,
du skænke. Lad det ske,
at smil igennem tårer
må bryde frem og le.

